

کارگران همه کشورها متحد شوید!

معلم، معلم خرید خدمتی، و آزاد تقسیم کرده است. بنا بر گفته ۴ مهرماه ۹۸ وزیر آموزش و پرورش، کشور با کمبود ۱۰۸ هزار معلم روبروست. تا پایان سال ۱۳۹۹، رژیم تامین حداقل نصف نیروی آموزشی مورد نیاز از طریق معلمان خرید خدمتی را در نظر دارد. مطابق گزارش ۲۸ مردادماه ایلنا، درحالی که فقط ۶ درصد مدارس در اقتصاد نولیبرالی آمریکا از مدارس خصوصی تشکیل می‌دهند، روحانی طی شش سال گذشته مدارس خصوصی در کشور را از ۱۰ ادامه در صفحه ۳

فرهنگیان و وعده‌های تحقق نیافته

رژیم ولایی در بهره‌کشی از زحمتکشان و اعمال تبعیض، مهارت چهل ساله دارد. رژیم بهره‌کشی آمیخته با تبعیض را بسیار هدفمند، و به‌منظور ایجاد تفرقه در بین فرهنگیان کشورمان به‌پیش می‌برد. با رشد جنبش اعتراضی فرهنگیان، بهره‌کشی آمیخته با تبعیض نیز تشدید می‌گردد. همان‌طور که رژیم کارگران را به بخش‌هایی همچون رسمی، قراردادی، پیمانکاری، ارکان ثالث و حجمی تقسیم می‌کند، در سال‌های اخیر معلمان را نیز در بخش‌های معلم رسمی، پیمانکاری، حق‌التدریسی، سرباز معلم، دانشجو

نامه ضمیمه کارگری

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۲۷، ۱۸ آذر ماه ۱۳۹۸

اختلال در معیشت زحمتکشان در پی گرانی بنزین!

خبر داد. روحانی و معاون او ارائه حمایت معیشتی به ۶۰ میلیون نفر - یعنی ۷۵ درصد جمعیت کشور - را تا ۲ آذرماه ۹۸ را وعده دادند. روحانی اعلام کرد: "ربالی از این پول به خزانه نخواهد رفت." و وزیر کار به ایلنا، ۶ آذرماه ۹۸، گفت: "کمک معیشتی در سه مرحله به ۶۰ میلیون نفر پرداخت شد." اما همان روز، یک عضو کمیسیون اجتماعی مجلس به ایلنا گفت: "درآمد حاصل از افزایش قیمت بنزین به حساب مردم فقیر ریخته نشده است."

افزون بر این با افزایش قیمت بنزین، مسافرخش‌های شخصی هزینه تردد را "در مسیر تهران- شهریار" حداقل ۲۰ درصد افزایش داده‌اند و بابت کرایه یک طرف از کارگران "حتی ۷ هزار و ۵۰۰ تومان گرفته‌اند." مطابق گزارش ۱۱ آذرماه ایلنا "بیش از ۱ میلیون و ۱۰۰ هزار نفر در کشور برای ارتزاق و امرار معاش به‌طورمستقیم به بنزین وابسته‌اند... و اکثر آنان بعد از گرانی بنزین، مشمول دریافت سهمیه ۱۵۰۰ تومانی نشده‌اند." هم‌چنین "۸۵ درصد جمعیت اسلامشهر را کارگران و وابستگان به مشاغل کارگری تشکیل می‌دهند"، و "گرانی بنزین روی زندگی حداقل ۷۰ درصد ساکنان اسلامشهر به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم تأثیر می‌گذارد."

ادامه در صفحه ۳

بر کسی پوشیده نیست که افزایش قیمت بنزین ادامه سیاست تعدیل ساختاری است که در هفته‌های پایانی آبان‌ماه ۹۸ با تأکید ولی فقیه به اجرای آن، ۳ برابر بیش از قبل شد. قیمت بنزین در شرایطی افزایش یافت که رژیم ولایت فقیه در پیش‌برد یک هدف کاملاً ثابت‌قدم بوده است و این هدف، عبارت است از پیوند محکم‌تر و بیشتر با انحصارهای امپریالیستی و نیز تأمین کسری بودجه دولت در دوره تحریم‌های امپریالیستی. رژیم سرکوبگر ولایی از پاسخ‌گویی به بدیهی‌ترین نیازهای کارگران و زحمتکشان ناتوان است. آزادسازی قیمت بنزین در امتداد برنامه‌هایی مانند مقررات‌زدایی، خصوصی‌سازی، و گسترش مناطق آزاد تجاری به‌اجرا درآمده است. به‌همین دلیل است که باید تأکید کنیم گرانی بنزین و تحمیل اثرهای مخرب آن بر معیشت خانوارهای کارگری، ادامه سیاست ویرانگر و ضد ملی تعدیل ساختاری است.

درحالی که ۸۰ درصد کارگران درآمد حداقلی ۲ میلیون تومانی دارند، یعنی یک‌چهارم خط فقر ۸ میلیون تومانی (محاسبه شده از سوی رئیس کمیته دستمزد تشکیل دست‌ساز رژیم)، رژیم ولایی با بالا بردن سه برابری قیمت بنزین شرایطی اسفبار معیشتی کارگران را وخیم‌تر از پیش کرده است. روحانی وعده کنترل قیمت‌ها را داد، در صورتی که روز ۷ آذرماه و دو هفته بعد از آزادسازی قیمت بنزین، رئیس کانون انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی از "جهش ۳۰ تا ۴۰ درصدی" قیمت برخی کالاها و خدمات به ایلنا

چرا طبقه کارگر باید علیه آزادسازی قیمت‌ها و استبداد، هم‌زمان مبارزه کند!

خیزش مردمی در اعتراض به گرانی بنزین، فقر، و بی‌عدالتی که سرکوب خونینی به‌دنبال داشت همچنان مهم‌ترین موضوع بحث در میهن ما است. آزادسازی قیمت بنزین که شخص علی خامنه‌ای از مدافعان اصلی اجرای آن بود، موجی از اعتراض‌های مردمی در سراسر کشور برانگیخت. این اعتراض‌ها به‌سرعت فراگیر شد از جمله در تهران و در کلان‌شهرهای کشور نظیر تبریز، شیراز، اصفهان، کرمانشاه و شهرهای بزرگی مانند اهواز و دیگر شهرهای استان‌های مختلف کشور. سرعت حضور توده‌های مردم به‌ویژه در حاشیه شهرهای بزرگ در خیزش‌های آبان‌ماه و شعارهای آن‌ها در قیاس با اعتراض‌های دی‌ماه ۹۶ حاکی از ژرفش و گسترش بیشتر ناراضی‌های و میزان تنفر مردم و تهیدستان کشور از سیاست‌های رژیم ولایت فقیه درعرصه اقتصادی و اجتماعی و استبداد حاکم است.

آزادسازی اقتصادی، برخلاف مدعیات سران رژیم به‌ویژه علی خامنه‌ای، تصمیمی است که به اصلاح قیمت حامل‌های انرژی (ازجمله بنزین) محدود و منحصر نبوده و نخواهد بود. باید توجه داشت که راهبرد اقتصادی و اجتماعی رژیم ولایت فقیه بر پایه برنامه تعدیل ساختاری است. ادامه در صفحه ۲

پیش به سوی سازمان‌دهی مبارزه منسجم و سراسری کارگران و زحمتکشان بر ضد ظلم، بی‌عدالتی، محرومیت، و سرکوب حقوق صنفی کارگران؛ برای تشکیل سندیکا‌های مستقل کارگری و در راه طرد رژیم ولایت فقیه!

ادامه چرا طبقه کارگر باید علیه ...

از دوره دولت رفسنجانی موضوع آزادسازی "اقتصادی" با محوریت خصوصی‌سازی، مقررات‌زدایی، و آزادسازی قیمت‌ها، در تمام سطوح اقتصاد کشور، اولویت همه دولت‌های جمهوری اسلامی بوده است. با تدوین یک برنامه در دوران دولت ضدملی احمدی‌نژاد که "جراحی اقتصادی" لقب گرفت، متناسب با اوضاع جامعه و منطبق با سیاست‌های کلی نظام برنامه آزادسازی اقتصادی وارد مرحله تازه‌ای شد. حاصل اجرای این جراحی اقتصادی افزایش فقر و فلاکت برای مردم بوده است. پس از پایان کار دولت ماورای راست احمدی‌نژاد، دولت حسن روحانی، چه پیش و چه پس از توافق برجام، برنامه تعدیل ساختاری را در دستور کار داشت و چپش هیئت وزیران و رئوس برنامه‌های دولت اعتدال او نشانگر وابستگی فکری و عملی دولت روحانی به اجرای کردن فاز جدید برنامه آزادسازی اقتصادی بوده و هنوز هم هست. با خروج دولت ترامپ از توافق برجام و تحمیل تحریم‌های مداخله‌جویانه و یک‌جانبه امپریالیسم آمریکا بر مردم ایران، موضوع اجرای برنامه آزادسازی اقتصادی این بار اما نزد سران نظام از اهمیتی دوچندان برخوردار گردید. دلیل آن نیز روشن است. در دوره تحریم‌ها هم‌زمان و به‌موازات چانه‌زنی‌های دیپلماتیک، اجرای شتابان فرمان‌های نهادهای سرمایه‌داری جهانی مانند صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی در جایگاه اولیتهی خدشه‌ناپذیر در دستور کار رژیم ولایت فقیه قرار گرفت. به‌عبارت دقیق‌تر، ولی فقیه و دیگر سران حکومت، در راستای سیاست حفظ نظام، بر اجرایی کردن برنامه‌های ضدمردمی آزادسازی اقتصادی به‌منظور ابراز درجه علاقه‌مندی و همسویی رژیم با مناسبات امپریالیستی و مشارکتش در تقسیم کار سرمایه‌ جهانی همواره مستقیم و غیرمستقیم (به‌رغم شعارها و لفاظی‌های ریاکارانه ظاهری علیه "آمریکا و غرب") تأکید ورزیده‌اند. در این باره کافی است اشاره کنیم که، در گرماگرم کشتار مردم تهیدست و حق‌طلب و در خلال خیزش اعتراضی دلیرانه مردم در آبان‌ماه ۹۸، با پافشاری خامنه‌ای، حسن روحانی دستور پیگیری پیوستن ایران به "سازمان تجارت جهانی" را به دستگاه‌های اجرایی مربوطه ابلاغ کرد! معنای سیاسی این حرکت - درست پس از آزادسازی قیمت بنزین - چه می‌تواند داشته باشد؟! در ماجرای خیزش‌های مردمی اخیر نیز یکی از علت‌ها - تأکید می‌کنیم یکی از علت‌ها - سرعت عمل خامنه‌ای در حمایت از گرانی بنزین را باید در واقعیت تلاش او برای پیوستن ایران به "سازمان تجارت جهانی" دانست. به‌این ترتیب موضوع آزادسازی قیمت بنزین، نه یک تصمیم به‌اصطلاح نابه‌هنگام، نه یک برنامه مجزا و بی‌ارتباط با سمت‌تقوی اقتصادی رژیم، و نه حتی یک محاسبه نادرست، بلکه تصمیمی در چارچوب راهبرد اصلی (استراتژی) و سیاست‌های کلی رژیم ولایت فقیه بوده است، و از این روی، مورد پذیرش و حمایت همه جناح‌های حکومتی قرار داشته و دارد. سخنان معنادار خامنه‌ای در نخستین واکنش‌هایش به آزادسازی قیمت بنزین مؤید این واقعیت است. همچنین توجه به سخنان معاون سیاسی سپاه پاسداران درخصوص گرانی بنزین پراهمیت است. این مقام سپاه پاسداران اعلام کرد: "تحت تأثیر برخی مسائل، اجرای طرح [منظور آزادسازی قیمت بنزین] به‌قدری به عقب افتاد که به نقطه‌ای رسیدیم که دیگر نمی‌شد بدون این طرح ادامه داد و به‌ناچار به‌صورت ناگهانی شاهد افزایش سه‌برابری قیمت سوخت شدیم. ... این سخنان پاسدار یدالله جوانی، بر راهبرد اصلی رژیم در عرصه اقتصادی که تحمیل بار بحران بر دوش تهیدستان شهر و روستا به‌ویژه کارگران است، به‌خوبی گواهی می‌کند. رژیم ولایت فقیه با این اقدام از سویی بر هماهنگی و همسویی با سرمایه‌ جهانی تأکید می‌کند و از دیگریسوی با تأمین کسری بودجه دولت و هزینه‌های رژیم را بر دوش مردم می‌اندازد. توجه دقیق به عمق این نکته که بدان اشاره شد اهمیتی جدی دارد، زیرا ماهیت آزادسازی اقتصادی را نشان می‌دهد، یعنی آزادسازی‌ای که منافع و حقوق آنی و آتی طبقه کارگر و زحمتکشان فکری و یدی کشور را، بیش از هر لایه اجتماعی و طبقه دیگر، هدف بورش خود قرار می‌دهد. بی‌دلیل نبود که در جریان خیزش مردمی طی هفته‌های گذشته، همه بلندگوهای مدافع اجرای سیاست‌ها و روش‌های نولیبرالی سرمایه‌داری در میهن‌مان به‌دفاع از سیاست ولی فقیه درخصوص آزادسازی قیمت بنزین به‌یک‌باره و هم‌زمان به‌صدا درآمدند! اقتصاد آنلاین، ۲۷ آبان‌ماه ۹۸، در گزارشی مفصل در این زمینه نوشت: "سعید لیلزار، کارشناس اقتصادی با اشاره به مزایای اصلاح قیمت حامل‌های انرژی، اظهار داشت: در این دوره فقط اصلاح قیمت بنزین انجام شد اما من معتقدم بهتر بود اصلاح قیمت‌های همه حامل‌های انرژی انجام می‌شد. ... [!]. در ادامه این گزارش به‌نقل از سعید لیلزار می‌آید: "این کاری که دولت روحانی کرد، گامی بزرگ و جدی به سمت عدالت اجتماعی و کاهش

شکاف طبقاتی بود... تصمیمی که روز جمعه [۲۴ آبان‌ماه] بابت اصلاح قیمت بنزین اجرا شد تصمیم بی‌عیب و بی‌نقص بود و در واقع عین عدالت اجتماعی و عین حکمرانی خوب است... پیش‌بینی هم می‌شد که با اصلاح قیمت بنزین اعتراض‌های پراکنده انجام شود، اما به‌نظرم این اعتراض‌ها اگر ده برابر این هم شود... نباید از این اعتراضات ناراحت شد." این موضع‌گیری از هرگونه توضیح و تفسیر بی‌نیاز است و عیار واقعی نظرات مدافعان وطنی نولیبرالیسم را به‌روشنی نشان می‌دهد. همچنین روزنامه دنیای اقتصاد - روزنامه‌ای که از بلندگوهای عمده پیروان سیاست‌های نولیبرالی در میهن‌مان است - در ۲۷ آبان‌ماه ۹۸، با حمایت از گرانی بنزین و تصمیم سران قوا در این مورد، این مصوبه را ستایش کرد و آن را "فرصت ارزی اصلاح بنزین" نامید و نوشت: "با اجرای سهمیه‌بندی بنزین مسئولان کاهش مصرف ۱۰ تا ۱۵ درصدی را برآورد می‌کنند. تحقق این پیش‌بینی می‌تواند... امکان ایجاد درآمد سالانه ۳٫۷ میلیارد دلاری برای کشور ایجاد خواهد شد. این مسئله علاوه بر کاهش فشار کسری بودجه‌ای، با تقویت سمت عرضه به بازار ارز نیز ثبات می‌بخشد." همچنان که پیداست، مطابق دیدگاه این بلندگوی نولیبرالی، زندگی مردم و معیشت آنان باید بار تأمین کسری بودجه دولت و درآمدزایی ارزی در دوره تحریم را بر دوش بکشد و زیر آن‌ها له‌لورده و نابود شود، آن هم با توسل به سرکوب خونین مردم. نکته فوق‌العاده بااهمیت دیگر اینکه، همسو و هماهنگ با موضع‌گیری‌ها و ابراز نظرهایی که از سوی رسانه‌ها و کارگزاران رژیم و کارشناسان نولیبرالیسم در بالا آمد، تشکل‌های زرد حکومتی نیز از سیاست آزادسازی قیمت‌ها که بخشی از برنامه آزادسازی اقتصادی است، پشتیبانی کردند. حسن صادقی، از رهبران خانه کارگر و رئیس تشکل پوشالی و ضدکارگری "اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری"، در دفاع از آزادسازی قیمت‌ها و هم‌صدا با نظریه‌پردازان نولیبرال می‌گوید: "باید عقلایی حرکت کنیم و از این محل سهم‌خواهی کنیم." او این نظر را در جریان دومین روز گردهمایی سراسری خانه کارگر در مجتمع چمخاله استان گیلان بیان کرده است. این رهبر زرد کارگری با فریبکاری کارگران را به‌حمایت از برنامه‌های ضد مردمی‌ای مانند آزادسازی قیمت‌ها دعوت می‌کند. البته رئیس "اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری" روشن نکرده است که اصولاً کارگران میهن‌مان که با آزادسازی قیمت‌ها سهم بزرگی از سفره آنان به‌زور و با سرکوب خونین از جلو روی‌شان ربوده شده چگونه قرار است از چنین برنامه‌های سهم‌خواهی کنند؟! یاوه‌هایی مانند این سخن یکی از رهبران خانه کارگر علاوه بر دروغ‌پردازی، فروربردن خنجر از پشت بر قلب توده‌های کارگر است. برای اینکه موضوع را بهتر شکافته باشیم به‌جاست یادآوری کنیم، بی‌دلیل نیست که به‌فاصله اندک زمانی پس از آزادسازی قیمت بنزین و سرکوب خیزش مردم، موضوع تعیین "سید معیشت" در نشست‌های شورای عالی کار، جای خود را به موضوع تأکید کارفرمایان بر دستمزد منطقه‌ای داده است. خبرگزاری ایلنا، ۲۸ آبان‌ماه ۹۸، با انتشار فشرده گزارش نشست کمیته دستمزد شورای عالی کار، از قول یکی از نمایندگان تشکل‌های زرد حکومتی، نوشت: "اصرار نمایندگان کارفرمایی بر دستمزد منطقه‌ای و دستمزد صنفی است." با اجرای دور تازه آزادسازی قیمت‌ها که با گرانی بنزین آغاز شده، کاملاً مشخص است که رژیم ولایت فقیه در حال رصد واکنش‌های کارگران و زحمتکشان و سنجش زمان مناسب به‌منظور اعلام و اجرای آزادسازی دستمزد در زیر پوشش "سناتورسازی" و "منطقه‌ای" کردن دستمزد است. ما همواره تأکید کرده‌ایم که آزادسازی دستمزد‌ها بخشی مهم و جدایی‌ناپذیر از سیاست تعدیل ساختاری است و طبقه کارگر باید در قبال آن کاملاً آماده‌واکنش و هشیار باشد. اصولاً در نظریه‌های سرمایه‌داری در ارتباط با بازار کار، آزادسازی دستمزد با آزادسازی قیمت‌ها دوقلو هستند. رژیم درصدد اجرای این برنامه ضدکارگری است و تنها مترصد زمان مناسب برای اجرای آن است. به این جهت اگر از سوی طبقه کارگر و زحمتکشان فکری و یدی مبارزه‌ای متحد و پیگیرانه باسیاست‌های رژیم در این مقطع زمانی معین صورت نگیرد، مرحله بعدی یورش مستقیم به دستمزد طبقه کارگر و آزادسازی آن خواهد بود. از نکته‌هایی که به آن‌ها اشاره شد می‌توان این نتیجه را به‌دست داد که، جنبش کارگری و سندیکایی میهن‌مان در این مرحله مشخص و طبقه‌دار مبارزه علیه رژیم را به‌منظور تأمین منافع صنفی و سیاسی خود تشدید کند و در صحنه سیاسی حضور مؤثر پیدا کند. جنبش کارگری با مشارکت متشکل خود در معادله‌های سیاسی توان و بنیه اعتراض‌های تهیدستان شهر و روستا را به‌میزبانی معین و متناسب با امکانات و ظرفیت موجودشان تقویت کرده و خیزش‌های مرحله‌ای تهیدستان را به مبارزه اعتراضی‌ای اثرگذار در ابعادی اجتماعی گسترده و ارتقا دهد، و در ضمن سبب تحکیم و تقویت جنبش سراسری ضداستبدادی نیز بشود. بی‌گمان مجموعه‌ای از معضلات و مانع‌ها در این راه وجود دارند، اما هیچ‌یک از این مانع‌ها رفع‌نشده و هیچ‌یک از این معضلات حل‌ناشدنی نیستند. از هم‌اکنون باید در میدان مبارزه صنفی و سیاسی

فعالانه حضور یافت و به افشای سیاست‌های

ادامه فرهنگیان و وعده های ...

درصد به ۱۶ درصد رسانیده است.

بر اساس محاسبات رئیس کمیته دستمزد تشکل زرد حکومتی کانون عالی شوراهای اسلامی کار، "سبد معاش در شهریورماه ۹۸ از مرز ۸ میلیون تومان عبور کرده است." در یک چنین شرایطی معلمانی در کشورمان با حقوقی کمتر از یک میلیون تومان در ماه و گاهی با شش ماه تأخیر و بدون بیمه، به آموزش فرزندانمان مشغول اند. عمده خواست‌های آموزگاران کشورمان عبارتند از: پایان دادن به پرونده‌سازی و صدور "حکم زندان و شلاق برای فعالان صنفی"، آزادی بدون قیدوشرط یاران دربند خود، ارائه آموزش رایگان، "رفع موانع قانونی برای فعالیت رسمی و آزاد تشکل‌های معلمان"، اجرای دقیق قانون مدیریت خدمات کشوری، توقف سیاست‌های خصوصی‌سازی، "ترمیم اساسی حقوق فرهنگیان"، بهبود وضعیت بیمه‌ای و درمانی، پرداخت تمام موافات مزدی، همسان‌سازی حقوق بازنشستگان فرهنگی با شاغلان و "ارتقای آن به بالاتر از حد خط فقر" هشت میلیون تومان در ماه. کانون صنفی معلمان ایران (تهران)، در بیانیه‌ای در روز ۱۰ آذرماه، با محکوم کردن خشونت لگام‌گسیخته علیه معترضان به افزایش ناگهانی و بی‌سابقه قیمت بنزین، و همدردی با خانواده‌هایی که عزیزان خویش را به دلیل یک اعتراض ساده از دست داده‌اند، با هشدار به رژیم اعلام کرد: "به شهادت تاریخ، هیچ رژیم سیاسی تاکنون با اعمال خشونت پابرجا نمانده" است. این اقدام کانون صنفی معلمان ایران جلوه‌ای ستودنی از همستگی ضرور در جنبش مردمی میهن ما علیه دیکتاتوری حاکم است.

خواست فرهنگیان پاسخ دادن رژیم ولایت فقیه به سال‌ها تحقق نیافتن وعده‌هایش است. این خواست و پاسخگو نبودن به آن، گویای عملکرد ضد مردمی رژیم ولایتی در ارتباط با حقوق زحمتکشانش است. یک فعال صنفی معلمان، در گفت‌وگویی با ایلنا، روز ۱۱ آذرماه ۹۸، از اجرای طرح "رتبه‌بندی" معلمان به‌عنوان جایگزینی به اجرای "قانون مدیریت خدمات کشوری" انتقاد کرد و رتبه‌بندی را صرفاً یک "ترمیم نسبی دریافتی معلمان" دانست. یک فعال صنفی دیگر معلمان، با اشاره به خط فقر "۸ میلیون تومان" در ماه، به ایلنا روز ۱۹ آبان‌ماه، ۹۸ گفت: "ما خواستار اجرای دقیق قانون مدیریت خدمات کشوری و تعیین حقوق ماهانه بر اساس خط فقر هستیم." یک فعال صنفی معلمان دیگر نیز، در گفت‌وگویی با ایلنا، ۳ آذرماه ۹۸، کارکرد "طرح رتبه‌بندی" معلمان از "زمان تصویب در سال‌های آغازین دهه ۹۰" را همیشه به‌عنوان یک "دورنما یا در باغ سبز" و "پوپولیستی" توصیف کرد که "بارها از بلندگوهای مختلف بر ضرورت اجرای آن تأکید شده" است. با اعلام اعتبار ۲ هزار میلیاردتومانی برای اجرای طرح رتبه‌بندی از اول مهرماه ۹۸، کارگزاران رژیم در شش ماه اخیر تقریباً هفته‌ای یک‌بار "تدوین و تصویب آیین‌نامه" طرح را وعده داده‌اند و از اجرای طرح به‌عنوان یک وسیله تهدید و تبعیض جهت ایجاد تفرقه در بین آموزگاران استفاده کرده‌اند. مطابق گزارش ۱۹ آبان‌ماه ایلنا، "درحال حاضر ۱ میلیون و ۱۳ هزار و ۶۶۵ نیروی حقوق‌بگیر در آموزش‌وپرورش داریم، اما با حذف معلمان با کمتر از ۲ سال سابقه کار و معلمان غیررسمی، مطابق گزارش ۱۱ آذرماه ایلنا، وزارت آموزش‌وپرورش تعداد آموزگاران مشمول این طرح را "حدود ۷۲۰ هزار نفر در سراسر کشور"، با متوسط دریافتی ۴۲۰ هزار تومان، اعلام کرده است. درحالی‌که قانون مدیریت خدمات کشوری "مراتبی به‌طور یکسان برای ارتقای شغلی همه کارکنان مشمول این قانون" را پیش‌بینی می‌کند؛ ایلنا، ۴ آذرماه ۹۸، از تصویب آیین‌نامه و طرح رتبه‌بندی در هیئت دولت خبر داد و افزود: "فرهنگیان با بیش از دو سال سابقه کار در آموزش‌وپرورش بر اساس صلاحیت‌های عمومی، خصوصی و حرفه‌ای در رتبه‌های یک تا پنج قرار می‌گیرند" و "سه صلاحیت مهم برای اختصاص افراد به طبقات مورد ارزیابی مدنظر قرار می‌گیرد." وزیر آموزش‌وپرورش، ۱۹ آبان‌ماه ۹۸، حتا با صراحت کامل گفت: "افرادی که با وزارت آموزش‌وپرورش همکاری کردند از مزایای آیین‌نامه در قالب چارچوب بهره‌مند خواهند شد."

درحالی‌که بعضی از "آموزشیاران نهضت سوادآموزی و معلمان حق‌التدریس استان لرستان" حقوقی "اندک و گاه تا یک میلیون تومان" دارند، روز ۲۱ مهرماه ایلنا از "انتقال اجباری" جمعی از این معلمان به تهران خبر داد. در یک مورد ظالمانه دیگری، روز ۲۰ آبان‌ماه، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس از پرداخت حقوق "به‌صورت دستی" به بسیاری از معلمان پیش‌دستانی و حق‌التدریسی مریوان و سروآباد به ایلنا خبر داد. با مبارزه‌ای متحد و پیگیر، باید به بهره‌کشی سبعمانه رژیم از زحمتکشانش و سیاست‌های اقتصادی ویرانگر رژیم فاسد ولایتی پایان داد.

ادامه اختلال در معیشت ...

در یک‌چنین شرایطی، روز ۱۰ آذرماه ۹۸، رئیس مجلس، لاریجانی، می‌گوید: "هدف از اصلاح قیمت سوخت کمک به مردم بود... بخش مهمی از تبعات اجتماعی بعد از اصلاح قیمت سوخت، تبعات روانی بوده و واقعیت خارجی ندارد." فراموش نکنیم که گرانی بنزین وضعیت زندگی میلیون‌ها کارگران میهن ما به‌ویژه خانوارهای کارگری ساکن حاشیه کلان‌شهرها را تحت تأثیر مخرب خود قرار داده و سفره آنان را فقیرانه‌تر از پیش ساخته است.

آزادسازی قیمت بنزین با مصوبه سران قوا و به‌دستور ولی فقیه، تحمیل بار بحران بر دوش تهیدستان شهر و روستا به‌ویژه خانوارهای کارگری است. رژیم ولایت فقیه "تداوم نظام" را فقط با سرکوب زحمتکشانش و ادامه سیاست‌های ویرانگر اقتصادی در پیش گرفته شده‌اش ممکن می‌داند. با مبارزه‌ای سازمان یافته، باید به سیاست‌های ویرانگر رژیم پایان داد.

ادامه چرا طبقه کارگر باید علیه ...

خائنه رژیم به‌ویژه ولی فقیه پرداخت. باید در میان توده‌های کارگر به فعالیت همه‌جانبه و بیش از گذشته دست زد و با سیاست‌هایی مدبرانه و مبتکرانه بدنه تشکل‌های زرد حکومتی را از رهبری فاسد آنان بیش‌ازپیش جدا ساخت. احیای حقوق سندیکایی در این وضعیت حساس اولویتی بی‌چون و چرا است. دلیل آن نیز مشخص است. با بررسی‌ای از تاریخچه جنبش کارگری و سندیکایی کشور به‌روشنی درمی‌یابیم که با تشدید تضاد و روبرویی طبقاتی، مبارزه اقتصادی به مبارزه سیاسی فرامی‌رود. بنابراین، وجود سندیکاهای واقعی و مستقل نه‌تنها برای دستیابی به هدف‌های صنفی - رفاهی ضرور و مفید هستند، بلکه برای نیل به هدف‌های عام سیاسی و درهم کوبیدن دیکتاتوری نیز حیاتی و پراهمیت‌اند. ازاین‌روی، وظیفه جنبش کارگری و سندیکایی میهن ما باوجود دشواری‌ها، با مبارزه با برنامه‌های اقتصادی رژیم، برای احیای حقوق سندیکایی، و هم‌زمان، با استبداد حاکم درگیر است. در این مبارزه، طبقه کارگر میهن ما می‌تواند و باید در راه تقویت همکاری، یافتن و برجسته ساختن فصل مشترک مبارزه با دیگر طبقه و لایه‌های اجتماعی ناراضی و متضرر از استبداد حاکم، به زبانی مشترک دست یابد و به‌تفاهم برسند. لایه‌های بینابینی جامعه نیز بر اثر اجرای برنامه تعدیل ساختاری - ازجمله آزادسازی قیمت‌ها و خصوصی‌سازی - به‌شدت آسیب‌دیده و قدرت خریدشان کاهش یافته است. کوشش در راه جلب همکاری این لایه‌ها در مبارزه‌ای سراسری، وظیفه بسیار پراهمیت جنبش کارگری در مقطع زمانی کنونی است. با روی دادن تحول‌هایی در صحنه سیاسی کشور، بسیاری از مانع‌ها در برابر همکاری‌ها و هماهنگی‌ها کم‌رنگ شده‌اند و امکان اتحاد عمل برضد دیکتاتوری ولایتی بیش از گذشته فراهم آمده است. جنبش کارگری درصحنه مبارزه برای نیل به استقلال ملی، برقراری حاکمیت مبتنی بر اراده مردم، طرد و حذف استبداد، تأمین منافع زحمتکشانش یعنی عدالت اجتماعی، پرچمدار اتحادعمل و پیام‌آور ثابت‌قدم و استوار پیکار مشترک است. فراموش نکنیم که تأمین منافع طبقه کارگر و زحمتکشانش در هر دو عرصه صنفی و سیاسی بدون حل تضاد عمده و سد اساسی راه پیشرفت جامعه یعنی ولایت فقیه امکان پذیر نبوده و نیست. مبارزه علیه آزادسازی قیمت‌ها صرفاً جنبه صنفی - رفاهی ندارد، بلکه این مبارزه از محتوای روشن سیاسی برخوردار است و باید به این مهم در این دوره حساس توجه ویژه داشت. رژیم از توان طبقه کارگر و زحمتکشانش به‌خوبی آگاه است. فراموش نکرده‌ایم که در اوج خیزش مردمی آبان‌ماه ۹۸ به مدت ۴ روز کارخانه سایپا تحت پوشش قطع برق تعطیل شده بود تا کارگران به صف اعتراض حاشیه نشینان تهدیدت نیبوندند. همچنین مجتمع نیشکر هفت‌تپه نیز در مدت اعتراض‌ها به حالت تعطیل درآمده بود. کوتاه سخن اینکه، باتوجه به این مسائل و با نظرداشت سیر تحول‌های سیاسی و آرایش نیروهای سیاسی میهن‌مان است که حزب ما باهمه امکاناتش در راه تقویت جنبش کارگری و سندیکایی مبارزه کرده و می‌کند. تأمین اتحادعمل فراگیر و وحدت در صف‌های جنبش سندیکایی برای نیل به هدف‌های صنفی - رفاهی، تلفیق مبارزه صنفی با مبارزه سیاسی از مهم‌ترین وظایف فعالان جنبش کارگری و مبارزان جنبش سندیکایی است. باید باحساس مسئولیت انقلابی در این راه به‌طور خستگی‌ناپذیر پیکار کنیم. مبارزه هم‌زمان با برنامه‌های اقتصادی اجتماعی و استبداد مذهبی حاکم! چنین است وظیفه مهم جنبش کارگری میهن ما در مقطع زمانی حساس کنونی.

فراخوان سندیکاهای کارکنان آموزش و بهداشت آفریقای جنوبی: مبارزه علیه خصوصی سازی و آزادسازی قیمت‌ها را سازمان دهی کنیم!

اتحادیه ملی سندیکاهای کارکنان آموزش، بهداشت و کارگران متحد (ان ای-اچ-آ-دیلیو-یو) به‌عنوان بخشی از فعالیت‌های خود در حمایت از بیمه درمان همگانی و در پی افشاگری‌های تکان‌دهنده در گزارش کمیسیون رقابتی در بازار بهداشت و درمان، نسبت به بالا بودن هزینه درمانی در بخش خصوصی بهداشت و درمان، دست به اعتراض خواهند زد. این تظاهرات اعتراضی در روز ۱۸ اکتبر ۲۰۱۹ (۲۵ مهرماه ۱۳۹۸) در مقابل دفتر مرکزی شرکت خصوصی "نت کی‌پر" در شهر "سند تاون" برگزار خواهد شد. شرکت نت کی‌پر بزرگ‌ترین شبکه خصوصی در عرصه بهداشت و کلینیک‌های درمانی است.

گزارش کمیسیون رقابتی در بازار بهداشت و درمان نتیجه‌گیری می‌کند که هزینه درمان و بهداشت در واقع به دلیل چندین عامل مهم مانند موارد زیرین است:

در عمل بین شرکت‌های بخش خصوصی رقابتی وجود ندارد، در نتیجه منجر به تبانی می‌شود که کمیسیون رقابتی در این مورد تحقیق کرده است؛ این شرکت‌های انحصاری در بازار قدرت دارند و می‌توانند برای سایر تأمین‌کنندگان مانع ایجاد کنند، این خود رفتارهای ضد منافع همگانی پدید آورده است؛

به علت اینکه مکانیسم مسلط قیمت‌گذاری که در بخش خصوصی بهداشت و درمان و تحت لوای آزادسازی قیمت‌ها ارائه می‌شود. این سیاست منجر به افزایش سرسام‌آور هزینه خدمات بهداشتی گردیده است. به این ترتیب در واقع سرویس ارائه شده با هزینه آن همخوانی ندارد.

این تظاهرات اعتراضی یکی از مجموعه اعتراضات وسیع بوده که با هماهنگی سایر نهادها و سندیکاهای سازمان‌دهی گردیده است. می‌خواهیم مطمئن شویم که از سودهای سرسام‌آور و ناعادلانه بخش خصوصی جلوگیری می‌شود. برای گسترش بیمه درمانی همگانی در مقابل فعالیت‌های بخش خصوصی، باید که نظارت‌هایی مناسب از سوی مسئولان اعمال شود. ما خواهان تحقق موارد زیرین هستیم:

به انحصار در بازار تأمین‌کنندگان بهداشت و درمان پایان داده شود؛ سازوکار مناسبی برای هزینه‌های بهداشت و درمان وجود دارد که ارزش مالی آن خدمات درمانی قابل قبول بوده و اطمینان حاصل شود که دسترسی به بهداشت و درمان عمومی مطابق با قانون اساسی باشد.

اتحادیه ملی سندیکاهای کارکنان آموزش، بهداشت و کارگران متحد کسب سودهای هنگفت از جانب شرکت‌های خصوصی فعال در عرصه بهداشت و درمان را محکوم می‌کند. بنابراین، این اعتصاب بخشی از اعتراضات وسیع ما علیه سودهای سرشار بخش خصوصی به‌زیان منافع مردم است. بنابراین به‌عنوان بخشی از خواست‌های کارکنان بخش بهداشت تأکید می‌کنیم که، شرکت‌های خصوصی‌ای که بزرگ‌ترین

تخلف‌ها را در امر بهداشت و درمان داشته‌اند و بیشترین سود برای مدیران خود به‌دست آورده‌اند باید افشا و به مردم معرفی شوند. ما می‌خواهیم که کمیسیون کنترل رقابت تحقیقاتش را تکمیل و شرکت‌های خصوصی را مجبور سازد تا مطابق مقررات قانونی عمل کنند. درخواست ما از دولت این است که مطابق قانون، نظارت و کنترل بر فعالیت بخش خصوصی را اعمال کند.

درخواست‌های کلیدی کارزار اعتصابی ما عبارتند از:

♦ توقف سوءاستفاده از اعتماد بیماران که خود را در معرض درمان پرهزینه قرار می‌دهند، در صورتی که همان معالجات با هزینه مناسب و ارزان‌تری قابل دسترسی است؛

♦ توقف بستری کردن‌های طولانی مدت بیماران از سوی بخش خصوصی، در حالی که به تشخیص پزشکان و پرستاران این امر چندان ضروری نیست، به این دلیل که با بستری کردن طولانی مدت بیماران، بخش خصوصی سودجو هزینه تخت‌های خالی کلینیک‌های خصوصی را به این ترتیب از جیب بیماران که از این نوع کلاهبرداری اطلاعی ندارند، تأمین می‌کنند؛

♦ هزینه‌های بهداشت و درمان باید کاهش یابد و ما از دولت می‌خواهیم که موضع‌گیری‌هایی اصولی کرده و بیمارستان‌های بخش خصوصی را با مقرراتی دقیق، که قانون اجازه می‌دهد، کنترل کند؛

♦ پزشک‌ها و متخصصان بخش خصوصی باید که به اخلاق حرفه‌شان احترام بگذارند و مقررات اخلاقی حرفه‌ای‌شان را رعایت کنند؛

♦ انحصار بیمارستان‌های خصوصی باید شکسته شود، قوانین مربوط به ضمیمه قوانین رقابتی به‌طور کامل باید اجرا گردند.

ما از مردم آفریقای جنوبی درخواست می‌کنیم که به اعتراضات ملحق شده و جواب دندان‌شکنی به بخش خصوصی در عرصه بهداشت و درمان بدهند. ما از اینکه برای سود استثمار می‌شویم خسته شده‌ایم. علاوه بر این، از آثانی که از برنامه بیمه درمانی همگانی حمایت می‌کنند می‌خواهیم که به اعتراضات پیوسته و از اهداف دسترسی عمومی به درمان و بهداشت که بیمه درمانی همگانی آن را تدوین خواهد کرد، حمایت کنند.

دبیرکل اتحادیه ملی سندیکاهای کارکنان آموزش، بهداشت و کارگران متحد آفریقای جنوبی

۱۵ اکتبر ۲۰۱۹ مطابق با ۲۳ مهرماه ۱۳۹۸

<http://mediadon.co.za/2019/10/15/nehawu-statement-on-the-upcoming-picket-against-the-hospital-groups/>

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.
آدرس پستی:

B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
<http://www.tudehpartyiran.org>
آدرس های اینترنت و «ای-میل»
E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de

ضمیمه کارگری نامه مردم - شماره ۲۷
Nameh Mardom - Workers Supplement No. 27

9th December 2019

شماره فاکس و تلفن
پیام گیر ما

004930
23629727

